

Bölüm 8

TIP EĞİTİMİNDE PROBLEME DAYALI ÖĞRENME

Şeyda Ferah ARSLAN¹

Tıp eğitiminde uzun yıllar klasik eğitim modeli kullanılmıştır. Bu model etkin bir şekilde yıllarca kullanılmış olsa da zamanla bazı eksiklikleri göze çarpmıştır. Klasik eğitim modelinde her disiplin kendi öğretim içeriğini planlar, disiplinler arası işbirliği, iletişim ve entegrasyon gözlemlenmez. Farklı disiplinlerin ders içeriklerinde tekrarlayan anlatımlara da sık rastlanır (44). Öğrenenler, temel bilimler- klinik bilimler ve disiplinler arası bilgileri entegre etmekte zorlanabilirler. Ezberle dayalı edinilen bilgilerin kalıcılığı azdır ve bu bilgileri meslek yaşamlarına uyarlamada güçlük çekilebilir (9). Yaşam boyu öğrenmeyi teşvik etmek yerine, öğrenme motivasyonlarını büyük ölçüde sınav endişeleri oluşturur (3). Gözlenen sorunlar sebebiyle, klasik eğitim modelinin tıp eğitiminin hedeflediği; öğrenen, hatırlayan, uygulayan ve mezuniyet sonrası öğrenmeye devam eden öğrenciler yetiştirme konusunda güçlü bir model olmadığı fikrine ulaşılmış, değişim ihtiyacı ortaya çıkmıştır.

İlk olarak Kanada McMaster Üniversitesi eğitim ve yönetim birimleri, müfredat planlama çalışması yapmış ve bu olumsuzlukların giderildiği, öğrenci merkezli, probleme-dayalı, küçük grup temelli ve topluma dayalı eğitimin hakim olduğu yeni bir müfredat planı ile 1969 yılında eğitime başlamıştır (41). Daha sonra Maastricht (Hollanda), New Castle (Avustralya) ve New Mexico Üniversiteleri'nde de (ABD) PDÖ uygulanmaya başlanmıştır (9).

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, sftuygar@gmail.com

Öğrenciler bakımından; klasik eğitime göre daha zahmetlidir. Bilginin bir eğitici tarafından doğrudan aktarılması yerine, öğrencilerin kendi kendine araştırmasını, bilgiye ulaşmasını gerektirir. Eğitici bakımından; yönlendiricinin uzmanı olmadığı konulara çalışmasını gerektirir. Maliyet açısından; bazı kırtasiye malzemelerinin (kağıt, kalem, yazı tahtası gibi) tüketimi klasik eğitime göre fazla olabilir (2, 19).

KAYNAKÇA

1. Açıkgöz, K. (2003). Aktif Öğrenme. İzmir: Kanyılmaz Matbaası.
2. Alimoğlu, M. K., Gürpınar, E., Senol, Y., Çubukçu, S., Aktekin, M. (2004). Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem I Öğrencilerinin Probleme Dayalı Öğrenim Uygulamaları Konusundaki Memnuniyetleri. Tıp Eğitimi Dünyası Dergisi, 15, 8-15.
3. Amin, Z., Eng, K. H. (2003). Basics in Medical Education. Singapore: World Scientific Publishing.
4. Barrows, H. S. (1986). A Taxonomy of Problem Based Learning Methods. Medical Education, 20 (6), 481-486.
5. Barrows, H.S. (1992). The Tutorial Process, Southern Illinois University School of Medicine. Springfield, IL.
6. Barrows, H. S. (1984). A specific problem-based, self-directed learning method designed to teach medical problem-solving skills, and enhance knowledge retention and recall. In Schmidt HG and de Volder ML (eds.), Tutorials in Problem-Based Learning, Van Gorcum, Assen, the Netherlands. 16-32
7. Bound, D., Fletti, G. (1991). The Challenge of PBL. London
8. Brooks, M., Brooks, J. (1999). In Search for Understanding: The Case for Constructivist Classrooms. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.
9. Camp, G. (1996). Problem-Based Learning: A Paradigm Shift or a Passing Fad? Medical Education Online, 1 (1), 4282.
10. Cooper, M.H. (2003). An Exploration of Tutors' Experiences of Facilitating Problem-Based Learning, Part 2- Implications for The Facilitation of Problem-Based Learning. Nurse Education Today, 23, 65-75.
11. Daley, B. J., Torre, D. M. (2010). Concept Maps in Medical Education. An Analytical Literature Review. Medical Education, 44, 440-448.
12. David, T. A., Robert, L. B. (1993). Does Problem-Based Learning Work? A Meta-Analysis Of Evaluative Research. Academic Medicine, 68, 550-563.
13. Davis, M. H., Harden, R.M. (1999). AMEE Education Guide No 15: Problem-based Learning: a Practical Guide. Medical Teacher, 21 (2), 130-140.
14. Delisle R. (1997). How to Use Problem-Based Learning in the Classroom. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.

Sağlık Bilimlerinde Güncel Yaklaşımlar

15. Dolmans, D.H.J.M, Wolfhagen, I.H.A.P, Schmidt, H.G., Van der Velauten C. P. M. (1994). A Rating Scale for Tutor Evaluation in a Problem-based Curriculum: Validity and Reliability. *Medical Education*, 28, 550-558.
16. Erdem, E. (2005). *Probleme Dayalı Öğrenme. Eğitimde Yeni Yönelimler*, Özcan Demirel (Derl.). Ankara: PegemA Yayıncılık.
17. Fogarty, R. (1998). *Problem Based Learning. USA: Skylight Training and Publishing*.
18. Gordon, P. R., Rogers, A. M., Comfort, M., Gavula, N., Mcgee, B. P. (2001). A Taste of Problem- based Learning Increases Achievement of Urban Minority Middle-school Students. *Educational Horizons*, 79 (4), 171-175.
19. Gürpınar, E., Akyıldız, F., Özbudak, Ö., Şenol, Y. (2005). Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde Uygulanan Probleme Dayalı Öğrenimin Eğitim Yönlendiricileri Tarafından Değerlendirilmesi. *Tip Eğitimi Dünyası Dergisi*, 20, 46-53.
20. Hamad, B. (1994). What is Community-Based Education? Evolution, Definition and Rationale. *Handbook of Community-Based Education: Theory and Practices*, Maastricht: Network Publications.
21. Harden, R. M., Sowden, S., Dunn, R. (1984). Educational Strategies in Curriculum Development: The SPICES Model. *Medical Education*, 18, 284-297.
22. Jones, D. (2006). Problem-based Learning: Description, Advantages, Disadvantages, Scenarios and Facilitation. *Anaesth Intensive Care*, 34, 485-488.
23. Kiley, M., Mullins, G., Peterson, R., Rogers, T. (2005). Problem-Based Learning. https://digital.library.adelaide.edu.au/dspace/bitstream/2440/71220/1/hdl_71220.pdf
24. Macdonald, R.F, Savin-Baden, M. (2004). A Briefing on Assessment in Problem- based Learning. LTSN Generic Centre Assessment Series. s. 13. https://s3.eu-west-2.amazonaws.com/assets.creode.advancehe-document-manager/documents/hea/private/id349_a_briefing_on_assessment_in_problembased_learning_1568036654.pdf
25. Major, C. H., Baden M. S. (2000). Issues in Problem-Based Learning: a Message from Guest Editors, *Journal on Excellence in College Teaching. U.S.A.: Web Edition*, 11 (2), 1-14.
26. Montgomery, K. (2001). *Authentic Assessment: A Guide for Elementary Teachers*. London: Longman Inc.
27. Mpofu, D.J.S., Das, M., Stewart, T., Dunn, E., Schmidt, H. (1998). Perceptions of Group Dynamics in Problem Based Learning Sessions: A Time to Reflect on Group Issues. *Medical Teacher*, 20 (5), 421-427.
28. Musal, B., Akalın, E., Kılınç, O., Esen, A. (2001). Probleme Dayalı Öğrenim Oturumlarında İzlenen Süreçler ve Eğitim Yönlendiricisinin Rolü. *Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi Aktif Eğitim Özel Sayı*, 31-37.
29. Musal, B., Akalın, E., Kılınç, O., Esen, A., Alıcı, E. (2002). Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Probleme Dayalı Öğrenim Programı, Süreçleri ve Eğitim Yönlendiricisinin Rolü. *Tip Eğitimi Dünyası*, 9, 39-49.

Sağlık Bilimlerinde Güncel Yaklaşımlar

30. Musal, B., Taşkiran, C., Ozan, S., Gürsel, Y. (2009). Problem-based Learning in Turkish Medical Schools. *Academic Exchange Quarterly*, Spring 2009.
31. Musal, B. (2015). *Probleme Dayalı Öğrenme*. İskender Sayek (Ed.), *Tıp Eğitici El Kitabı* içinde (s. 47-54). Ankara: Güneş Tıp Kitabevi.
32. Musal, B. (2016). *Probleme Dayalı Öğrenim*. *Türkiye Klin J Med Educ-Special Top.*, 1 (1), 76-80.
33. Norman, G. R., Schmidt, H. G., (1992). The Psychological Basis of Problem-Based Learning: A Review of the Evidence. *Academic Medicine*, 67, 557-565.
34. Oliffe, J. (2000). Facilitation in PBL – Espoused Theory Versus Theory in Use: Reflections Of A First Time User. *Australian Electronic Journal of Nursing Education*, 5, 2.
35. Savin-Baden, M., Major, C. (2004). *Foundations of Problem-based Learning*. Maidenhead: Open University Press/SRHE.
36. Sayek İ., Kiper N., Odabaşı, O. (2006). *Türk Tabipleri Birliği Mezuniyet Öncesi Tıp Eğitimi Raporu*. Ankara.
37. Schmidt, H. G. (1983). Problem-Based Learning: Rationale And Description. *Medical Education*, 17, 11-16.
38. Schmidt, H. G. (1993). Foundations Of Problem-Based Learning: Some Explanatory Notes. *Medical Education*, 27, 422-432.
39. Senemoğlu, N. (2015). *İşbirliğine Dayalı Öğrenme (Cooperative Learning). Gelişim Öğrenme ve Öğretim, Kuramdan Uygulamaya* içinde (s. 495-500). Ankara: Yargı Yayınları.
40. Shoemaker, H. A. (1960). The Functional Context Method of Instruction. *Education, IRE Transactions on*, 3 (2), 52-57.
41. Spaulding, W. B. (1991). Revitalizing Medical Education: McMaster Medical School, The Early Years 1965- 1974. *Annals of Internal Medicine*, 115 (11), 915.
42. Spence, L. D. Problem Based Learning Lead to Learn, Learn to Lead. <http://www.studygs.net/pblhandbook.pdf>
43. Taylor, D., Mifflin, B. (2008). Problem-based Learning: Where are We Now? *Medical Teacher*, 30 (8), 742-763.
44. Terzi, C. (2001). *Toplum Sağlığına Bir Köprü: Tıp Eğitimi*. İstanbul: İletişim Yayınları.
45. Van Berkel, H. J. M., Dolmans, D. (2006). The Influence of Tutoring Competencies on Problems, Group Functioning and Student Achievement in Problem-based Learning. *Medical Education*, 40, 730-738.
46. Walton, H. (1993). A Global Strategy for Medical Education: Partners in Reform. *Medical Education*, 27, 394-398.
47. Wilkie, K. (2004). Becoming Facilitative: Shifts in Lecturers' Approaches to Facilitating Problem-based Learning. Savin-Baden, M. ve Wilkie, K. (Derl.). *Challenging Research in Problem-based Learning* içinde (s. 81-93). Maidenhead: Open University Pres.
48. Wood, D. F. (2003). ABC of Learning and Teaching in Medicine Problem Based Learning. *BMJ*, 326, 328-330.